

PASUUNA

Kuinka Jumala hallitsee tänään?

Hengen hallinto (Luku Yksi)

- Brian Davis
- [29.3.2023](#)

Kun katsot ympärillesi, näet katastrofeja, epäoikeudenmukaisuutta ja kärsimystä sisältävän maailman. Moni ei löydä milloinkaan kestävää helvetusta, oikeutta eikä rauhaa. Ympäröivä kurjuus huolimatta hallituksista–usein juuri niiden vuoksi–joiden tarkoituksena on parantaa ja suojata ihmisten elämää.

Jumalan sana toteaa, ettei ihmiskunta tunne "rauhan tietä" (Jes. 59:8; Room. 3:17).

Lähes 6000 vuotta ihmiskunnan historiaa todistaa ihmisen kyvyttömyyden muodostaa oikeamielisiä hallituksia. Olemme todistaneet muinaisesta Babylonista alkaen esimerkin toisensa jälkeen ihmishallitusten korruptiosta, tyranniasta ja ihmisten vainoamisesta. Ihmiskunta on soveltanut koko historiamme ajan käytännöllisesti katsoen jokaista mahdollista hallintomuotoa: monarkiaa, itsevaltaa, oligarkiaa, sekä näiden yhdistelmiä. Kiinan ja Venäjän kaltaiset kansakunnat omaksuivat kommunismin, jotkut toiset fasismin. Pohjois-Euroopan maat tunnetaan modernin sosialismin eri muodoista. Kukaan ei ole tuottanut kestäväää rauhaa eikä onnea. Toisen maailmansodan jälkeen johtavat maat pyrkivät luomaan YK:n kautta kansainvälisen hallituksen, mikä sekun epäonnistui täydellisesti.

Löytyykö mainituille hallitusmuodoille muuta vaihtoehtoa kuin kaaos ja anarkia?

TB_FI

Yhdysvaltojen perustajaisille annettiin noin 250 vuotta sitten historiallisesti ainutlaatuinen tilaisuus luoda uupouusi hallitus. Suotuisan maantieteen suojelemina ja rikastamina, satojen vuosien historia hallussaan, heidän haasteenaan oli rakentaa maailman korkeimmille periaatteille perustuva uusi, kansalaisia maailman alhaisilta paheilta suojeleva hallintomuoto.

Amerikan itsenäisyysjulistus toteaa, että "hallitukset on perustettu ihmisten keskuuteen" turvaamaan ihmisten luovuttamattomat oikeudet, joihin kuuluvat "elämä, vapaus ja onnellisuuden tavoittelu".

Perustajaisät tunsivat ihmislunnon! He tunnivat päämääränsä välttää epäoikeudenmukaista hallitusta; estää oman epäoikeudenmukaisen hallituksensa perustaminen. Epäillensä, kykenisikö ihminen koskaan hallitsemaan ihmistä oikein, he tavoittelivat jaloita ihmisiä.

James Madison, kirjoitti *The Federalist* -esseessä nro 51 perustuslain puolesta: "Ihmislunnon heijastuman vuoksi moiset toimet saattavat olla tarpeen hallituksen vääriinkäytösten hallitsemiseksi. Mutta mikä on hallitus itse, muuta kuin suurin kaikista ihmislunnon heijastuksista? Jos ihmiset olisivat enkeleitä, hallitusta ei tarvittaisi. Jos enkelit hallitsisivat miehiä, hallituksen ulkoinen eikä sisäinen valvonta olisi tarpeeton. Luodessamme hallitusta, jossa ihmiset johtavat ihmisiä, suuri vaikeus on, että ensin hallitukselle on annettava mahdollisuus hallita hallittua, ja seuraavaksi velvoittaa se hallitsemaan itseään."

Itsenäisyysjulistus viittaa neljä kertaa Jumalaan. Osa historioista esittää, että viittaukset osoittavat Jumalan olevan Perustaja, Lainsäätävä, Tuomari ja Toimeenpanija.

Luokittelu heijastuu vallanjoossa–Yhdysvaltain perustuslain vallan tasapainotuksessa. Luodussa uudessa hallintomuodossa amerikkalaiset perustajaisät julistavat:*yhden ihmisen ei pidä omata kaikkea hallitusvaltaa, ei edes suurinta osaa.*

Itse asiassa ainoastaan Jumala kykenee hallitsemaan moisia voimia täydellisellä rakkaudellaan ja viisaudellaan oikein!

Koska Amerikka ei omanut Jumalan hallitusta, sen perustajat yrittivät luoda seuraavaksi parhaan hallituksen, joka antaisi itsemääräämisoikeuden kansalle, ei hallitukselle, tavoitteena säilyttää Jumalan yksilölle antamat oikeudet.

Alle 250 vuodessa jopa tämä toivon täyttämien ihmishallituksen koemalli on murenemassa; hyljäten suurelta osin oman perustusmallinsa.

Amerikkalaiset perustajaisät pohtivat ihmishistorian perusteella oikeutetusti, olisiko vanhurskas ihmishallinto edes mahdollinen. *He perustivat hallintomuotonsa esimerkkiin, jota lähdemme tutkimaan*, mutta heidän olisi pitänyt soveltaa tätä mallia–täydellistä hallitusta–syvällisemmin. Kyseessä ei kuitenkaan ole ihmisten eikä enkelien kansallinen hallitus, vaan itse Jumalan hallitus!

Liitto ja hallitus

Jumalan hallitus on ollut maapallolla! *Itse asiassa se on edelleen!*

Jumala johti lähes 3500 vuotta sitten Israelin orjakansan pois Egyptistä. Pian vapauttamisensa jälkeen he saapuivat erämaahan Siinainvuorelle, jossa heitä odotti erityinen ja ennennäkemätön kokemus (2. Moos. 19:1–2).

Mooses kiipesi ensiksi Siinainvuorelle, jossa Jumala, ihmiskunnan perimmäinen auktoriteetti ja hallitsija, puhui tälle suoraan: "Ja Mooses nousi Jumalan tykö, ja Herra huusi häntä vuorelta ja sanoi: Sano näin Jaakobin heimolle ja ilmoita israeliläisille: Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivillä ja tuonut teidät luokseni. Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun" (jakeet 3–6).

Jumala esitti ainutlaatuisen liiton ja hallituksen, jonka ehtojen mukaan hän itse hallitsisi tätä fyysisistä kansakuntaa. Jos israeliläiskansa hyväksyisi liiton ja pitäisi sitä yllä, siitä tulisi Jumalan kallisarvoinen, fyysinen valtakunta. Israelista tulisi *Jumalan* kansakunta, esimerkikiansa kaikille kansoille ympäri maailman.

Kun Mooses esitti Jumalan ehdot Israelille, "koko kansa vastasi yhtenä miehenä ja sanoi: Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme" (jaa 8). Mooses välitti Israelin vastauksen Jumalalle; hallitusmuoto oli sovittu.

Seuraisi eppiset vihkiäjiset! Jumala antoi Israelille kolme päivää valmistautua valtavaa tapahtumaa varten, minkä jälkeen Jumala laskeutui itse paikan päälle. "Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille alas tulesta, ja siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti" (jaa 18).

Kyseessä ei ollut mikään tavonomainen tilaisuus! Vuori järisi kuin purkautuva tulivuori, liekkien ja savun peittämänä*koska Jumala laskeutui maan päälle perustamaan hallitusta–JUMALAN hallitusta!*

Hallituksen perusta

Tämä hallitus oli ainutlaatuinen historiallisesti sekä maan päällä. Valtionpäämies oli Jumala, joka toimitti aktiivisesti ja suorasti lainsäädäntö-, oikeus- ja toimeenpanovallan.

Jumalan elämäntapa on ollut iankaikkisesti ainoa toimiva elämäntapa–se toimii kauniisti. Jumalan elämäntapa on rakkauden tie. Jumala kirjasi elämäntapansa laissaan; asetti sen kansansa perustalaiksi 2. Moos. luvun 20 kymmenestä käskystä alkaen. Kaikki myöhempi lainsäädäntö mukalee näitä kymmentä kohtaa, jotka määrittelevät, kuinka Jumalan rakkaus toimii käytännössä.

Israelin hallitsija ei pakottanut alaisiaan tottelemaan. Jumalan liiton ja lakien alaisiksi alistuvat vastaanottivat runsaita siunauksia, mm. Jumalan suojeluksen, yltäkylläisesti ravintoa, varallisuutta, sairauksista parantumisen, suuria voittoja ja syvällisen elämän tarkoituksen.

Vaikka Jumala perusti hallituksensa rakkauden lakiinsa, kyseessä ei ollut heikko kompromissihallitus. Jumala määritteli alusta alkaen tietyt lait, joiden rikkominen kantaisi raskaimman rangaistuksen: kuolemanrangaistuksen osana fyysisen kansakunnan siviililakia. Nämä olivat pohjimmitaan rikosoikeudellisia lakeja.

2. Moos. 21:12–17 kirjaa osa rikoslaeista. "Joka lyö ihmistä, niin että tämä kuolee, se rangaistakoon kuolemalla. Mutta jos hän ei ole tehnyt sitä murha-aikeessa, vaan Jumala on sallinut sen vahingon tapahtua hänen kätensä kautta, niin minä määrään sinulle paikan, johon hän voi paeta. Mutta jos joku menettelee niin rikollisesti lähimmäistensä kohtaan, että tappaa hänet kavalasti, on sinun otettava hänet minun alttarinikin luota surmattavaksi. Joka lyö isäänsä tai äitiänsä, se rangaistakoon kuolemalla. Joka varastaa ihmisen ja joko myy hänet tahki pitää häntä hallussansa, se rangaistakoon kuolemalla. Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, se rangaistakoon kuolemalla."

Jumala ei asettanut tässä ensimmäistä kertaa kuolemanrangaistusta. Jumala asetti kuolemanrangaistuksen heti tulvan jälkeen (1. Moos. 9:6). Ennen sitä aikaa rikollisille ei ollut kuolemanrangaistusta. Esimerkiksi vaikka Kain tappoi veljensä Aabelin, Jumala ei teloittanut tätä. Tulvan jälkeen Jumala asetti lain, että murhan tekevät tulee teloittaa. Tämä laki vahvistettiin uudemman kerran vanhassa liitossa.

Siviililain saatuaan (2. Moos. luvut 21–23) Israelin kansa hyväksyi oman osansa liittoa. "Sitten Mooses kirjoitti kaikki Herran sanat. Ja hän nousi varhain seuraavana aamuna ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista sukukunnan mukana. Ja hän lähetti israeliläisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle. Ja Mooses otti verestä puolet ja pani uhrialtoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille. Ja hän otti liitonkirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme. Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt teidän kansanne kaikkien näiden sanojen perusteella" (2. Moos. 24:4–8).

Näin Israel teki sitovan, oikeudellisen sopimuksen Jumalan kanssa. Jumala ei ainoastaan hallitsisi Israelia, mutta kansakunta oli nyt lisäksi virallisesti aviossa hänen kanssaan! (Jer. 3:14 minä kihlaan teidät minulleni Biblia 1776).

Vanhain liiton hallinto

On kriittistä huomata, että Jumala asetti myös papiston, eli vanhan liiton mukaisen hallintotoimen. "Ja kutsu eteesi israeliläisten joukosta veljesi Aaron poikineen, että he pappeina palvelisivat minua, Aaron ja hänen poikansa Naadab ja Abihu, Eleasar ja litamar" (2. Moos. 28:1). Aaronin ja hänen poikiensa hallinto tuli tunnetuksi leeviläisenä pappueutena, koska he olivat Leevin jälkeläisiä.

Nämä papit puettiin kauniisiin vaatteisiin (jaa 4). Ylipappi, tässä tapauksessa Aaron, puettiin hienoimpiin vaatteisiin. "Pane myös käärelakki hänen päähänsä ja kiinnitä pyhä otsalehti käärelakkiin. Ja ota vuoitelöjyjä ja vuodata hänen päähänsä ja voitele hänet. Ja tuo hänen poikansa esille ja pue heidän ylleen ihokkaat. Ja vyötä heidät vyöllä, sekä Aaron että hänen poikansa, ja sidos päähineet heidän päähänsä, että pappuus olisi heillä ikuisena säätynä. Vihi näin virkaansa Aaron ja hänen poikansa" (2. Moos. 29:6–9). Aaronin käärelakki oli merkinä hänelle annetusta virasta. Ylipapin virka siirtyi sukupolvea toiselle.

2. Mooseksen kirja kirjaa, että Jumalan annettua liiton lait, Mooses kiipesi jälleen Siinain vuorelle (2. Moos. 34:27–28). Jumala toisti liiton ja lupaukset Moosekselle: "Katso, minä teen liiton, minä teen kaiken sinun kansasi nähdän ihmeellisiä tekoja, joiden kaltaisia ei ole tehty yhdessäkään maassa, ei minkään kansan keskuudessa. Niin koko kansa, jonka keskellä sinä olet, on näkevät Herran teot,

sillä peljättävää [tai hämmästyttävää] on se, mitä minä sinulle teen” (jaa 10).

Tällä kertaa, paastotessaan vuorella 40 päivän ajan, Mooses kirjasi koko liiton suorassa yhteydessä Jumalan kanssa. ”Ja kun Mooses astui alas Siinain vuorelta ja hänellä vuorelta alas astuessaan oli kädessään kaksi laintauhua, ei hän tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli tullut säteileväksi hänen puhuessaan Herran kanssa” (jaa 29).

Mooseksen kasvat olivat niin kirkkaat, että Aaron ja kansalaiset pelkäsivät lähestyä häntä. Mooses kehotti ihmisiä astumaan lähemmäksi, jotta voisi ilmoittaa kansalle Jumalan hänelle vuorella antaman, mutta joutui asettamaan peitteen kasvoilleen, joka oli liian kirkas! Tämä loistavan ihme oli osa vanhan liiton kirkkaudessa perustamista.

Tämä liitto oli kaikkien aikojen suurenmoisoin hallitus. Luojan itsensä perustama liitto oli täydellinen.

Kirkkauden liitto

Apostoli Paavali kutsuu Jumalan Vanhan testamentin hallitusta ja lakia ”kirkkaaksi”! Monet itseään kristityiksi kutsuvat pitävät Vanhan testamentin hallintoa ankarana, rakkaudettomana tai jopa pahana, mutta meidän on opittava tarkastelemaan sitä Paavalin tavalla.

Paavali kirjoittaa asiasta Korintin pyhille: ”Mutta jos jo kuoleman virka, joka oli kirjaimin kaiverrettukiviin, ilmestyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset kärsineet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka kuitenkin oli katoavaista” (2. Kor. 3:7). Moni on oletanut, että jakeessa mainitut *kivet* olivat samat kuin jakeen 3 kymmenen käskyä sisältäneet kivitalut. Jaa 7 viittaa kuitenkin toiseen kivisarjakaiverrukseen, Israelin siviilioikeuteen (5. Moos. 27:1–8), joka sisälsi fyysisiä lakeja ja rangaistuksia, joista moni päätyi kuolemaan.

Jumala perusti antamansa siviililain kymmenen käskyn *periaatteille*. *Kuoleman virka* sisältyi Mooseksen siviililakeihin. Esimerkiksi murha, ihmisryöstö ja aviorikos rangaistiin kuolemalla. Kuoleman virka oli siviililain rangaistus moisista rikkomuksista.

Paavali korostaa 2 Kor. 3:7, että siviililaki annettiin *kirkkaudessa*. Meidän on kuitenkin ymmärrettävä, ettei kyseessä ollut Jumalan mielessä alusta alkaen ollut laki. Jumala perusti siviililain vain väliaikaista tarkoitusta varten–aivan kuin Mooseksen kasvat loistivat vain vähän aikaa.

Jos tämä hallinto oli vain väliaikainen ja johti kuolemaan, miksi Paavali kuvasi sitä ”kirkkaaksi”? Tässä on muutama syy:

Se perustui kymmenen käskyn kirkkaille periaatteille.

Se osoitti Jumalan Pyhän Hengen tarpeen. Ihmisen säälittävän heikko tahto ja voima epäonnistuvat aina ilman Pyhää Henkeä!

Se määräsi lainrikkojille asianmukaiset rangaistukset. Rangaistus oli Israelin lihallisessa yhteiskunnassa välttämätön estäen suuren osan laittomuutta ja rikollisuutta.

Kiviin kirjattu siviililaki tarkoitettiin Israelin lihalliselle kansakunnalle, ja jos israelilaiset olisivat pitäneet siitä kiinni, kansa olisi ollut kirkkaan kunniakas (5. Moos. 4:8). Suurempi osa Jumalan tarkoituksena olisi tullut toteutetuksi.

Toiko siviilioikeus kestävä parannuksen, sydämen muutoksen, kääntymyksen? Selvästi ei! *Se ei* ollut sen tarkoitus.

Jumala säilytti antamansa hallituksen täydellisesti, muttei Israel. Ennen kuin Jumala oli ehtinyt päättää kansalle antamansa näyttävän siviililakilahjan antamisen, ihmiset olivat jo langenneet irstauteen ja palvomaan kultaista vasikkaa. Tässä oli merkki seuraavien sukupolvien ajan valitettavasti seuraavista tapahtumista.

Liitto oli loistava, mutta siitä puuttui elementti–joka lisättyinä muodostaisi tulevan erilaisen, paremman liiton (Hepr. 8:6).

Jeremia profetoi uudesta liitosta

Jumala paljasti profeetta Jeremialle Jumalan suunnitelman vanhan liiton kirkkautta paljon suuremman asian. ”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa *uuden liiton*; en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isänsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra. Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani” (Jer. 31:31–33).

Israelin kansa oli luvannut totella Jumalaa, mutta kun se rikkoi annettua lakia, se rikkoi Jumalan kanssa solmimansa aviosopimuksen. Jumala profetoi Jeremian kautta asettavansa uuden avio-liiton. Uusi liitto olisi *samaan lakin* perustuva sopimus, mutta ei kivitaluille vaan ihmisten sydämiin ja mieliin kirjoitettu!

Toisin kuin yleisen kristinuskon versio väittää, uusi liitto ei perustu Jumalan lain poistamiseen, vaan samaisen *laisuudentamiseen!*

Uusi liitto perustuu samaan kymmenen käskyn, samaan rakkauden tiehen ja olussuuntautuvaan huolenpitoon–rakkauteen Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan. Liiton piti olla *uusliitto*, koska kyseisen lain *hallinnointi* oli uusi, vaikka laki itsessään ei ollut uusi.

Todisteita tästä uudesta liitosta ei löydy fyysisistä kivitaluista vaan Jumalan omien mielistä. Liitto käy esille toiminta- ja ajattelutavastamme. Laki on periaate, joka kattaa käytännössä kaikki mahdolliset ihmisolosuhteet ja tilanteet. Laki hallitsee kaikkea; Jumalan palvonnasta perhe-suhteisiin, pienempiin yksityiskohtiin, jopa ruohonleikkaukseen. Moni ei suhteuta Jumalan lakia ruohonleikkaukseen, mutta jos naapurisi jättää nurmikon leikkaamatta, asia koskee myös lähimmäistä. Jumalan laki kattaa kaiken, koska perimmäinen asia on ulospäin suuntautuva, rakastava asenne Jumalala ja kaikkea muuta kohden.

Hengen virka kirkkaampi

”Kuinka paljoo enemmän onkaan Hengen virka oleva kirkkaudessa! Sillä jos kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä paljoo runsaammassa määrin kirkkautta” (2. Kor. 3:8–9). Paavalille oli selvä, että Jeesuksen Kristuksen uusi hallinto olisi vanhaa paljon kirkkaampi. Kumpikin hallinnoi samaa lakia. Vanhan hallinnon aikana toimivat ihmistuomarit eivät voineet kuitenkaan välittää iankaikkista elämää, he saattoivat toimittaa vain kuoleman. Nyt uusi, Jeesuksen Kristuksen johtama hallinto *antaa iankaikkisen elämän!* Jeesus Kristus työskentelee uuden liiton pastoriansa kautta opettaakseen omilleen, kuinka tehdä parannus ja lakata tekemästä syntiä–kuinka soveltaa Pyhän Hengen kautta Jumalan rakkautta–mikä johtaa lopulta Jumalaperheeseen syntymiseen! Uusi liitto on paljon kirkkaampi kuin vanhan liiton koskaan tarjoama kirkkaus!

”Koska meillä siis on tällainen toivo, niin me olemme aivan rohkeat emmekä tee niinkuin Mooses, joka pani peitteen kasvoilleensa, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaista. Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton kirjoituksia luettaessa, pysyy poisottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa” (jakeet 12–14). Näetkö, kuinka valtava ihme uusi liitto on? Ymmärrä, Jumala toimittaa suurenmoisen teon! Jumalan pastorit *kykenevät selkeästi puhumaan* totuutta Jumalan sanasta, ja Jumalan omat voivat ymmärtää. Sekä puhuminen että kuuleminen ovat Jumalan Hengen voiman inspiroimia.

Nyt on täysin erilaista kuin muinaisessa Israelissa, jolloin Mooseksen kasvat oli peitettävä. Tästä syystä useimpien ihmisten mielet ovat edelleen sokaistuneet. He saattavat lukea Raamatun totuutta, mutta he eivät omaa mieltä ymmärtää; vain Pyhä Henki antaa kyvyn ymmärtää Raamattua.

”Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä; mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois. Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus” (jakeet 15–17). Jumalan omat eivät ole sokeutettuja vaan kokevat vapauden, koska Jumalan Henki asuu heissä.

Jumalan tosi pastorit pyrkivät sisällyttämään Jumalan Hengen tuomioihin, neuvoihin ja saarnoihin. Näin tehdessä tapahtuu hienoja muutoksia: Ihmiselämässä, avioliitoissa, perheissä, seurakunnissa. Lopulta *koko maailma* muuttuu Hengen hallinnon takia.

”Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoim katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muuttumme...” (jaa 18). Ne meistä, joilla ei ole kasvoja peittävää verhoa, muuttuvat! Muuttuvat miksi? ”...saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki.” Uusi hallinto johtaa ihmiset kehittämään saman luonteen kuin Jumala!

Kyllä, vanha hallinto omasi tietyn kirkkauden, mutta kalpenee uuden liiton kirkkauteen verrattuna.

Jumalan tarkoitus oli korvata kuoleman virka uudella hallinnolla: Hengen hallinnolla. Jumalan pastorit ovat tänään kelpoisia uuden liiton palvelijoita, jotka opettavat ihmisille, kuinka saavuttaa Jumalan suurenmoisen iankaikkisen elämän lahja. Vanhan liiton hallinto ei yksinkertaisesti kyennyt tähän.

Seurakuntalaisten mielisissä tapahtuvat hengelliset muutokset ovat massiivisia hengellisiä maanjäristyksiä, ukkosenjyrinöitä ja salamointeja, mikä on paljon kunnioitusta herättävämpää kuin Jumalan teot Vanhassa testamentissa tai Siinainvuoren ihmetoot.

Jatkuu: [Pelastava papisto](#)